

РЕШЕНИЕ

№ 35680

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8732** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.76б, вр. с чл.85,ал.1 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. Ш., гражданин на С. срещу Решение № 33-В от 04.08.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, вх. № КП-01-6006/17.07.2025 г. на ДАБ при МС, от А. А. Ш. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че административният орган е постановил обжалваното решение без да изследва всички представени доказателства. Излага се становище, че с последващата молба жалбоподателят е представил нови доказателства, които са от съществено значение за личното му положение, но административният орган необосновано не ги е обсъдил и ги е игнорирал. От друга страна, общоизвестно е, че ситуацията в С. в момента е крайно напрегната. Моли съда да отмени Решение № 33-В от 04.08.2025 г., издадено от интервюиращ орган ДАБ.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява. Упълномощеният адвокат Д. поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспорения акт.

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Изразява становище за недоказаност на посочените в жалбата доводи, като представените писмени документи от страна на жалбоподателят не касаят новонастъпили

обстоятелства. Моли съда да потвърди решението, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е била молба (л. 116) за предоставяне на международна закрила с рег. № КП- 01- 6006/17.07.2025 г. на ДАБ към МС – от оспорващия А. А. Ш. - лице от мъжки пол, [дата на раждане] , ЛНЧ № [ЕГН], гражданин на Сирийска арабска република.

Тази молба е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В предишно първо производство председателят на ДАБ с решение № 11068 от 24.10.2024 г. на Председателя на ДАБ (л. 263), е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. Това решение е стабилизирано с влязъл в сила съдебен акт.

Със съобщение с рег. № УП 6722 от 22.07.2025 г.(л.110), оспорващият е бил уведомен на 25.07.2025 г.(известие за доставяне на л.109), че има право да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждането на предварителната процедура по допустимост. Връчени са му и указания за реда за подаване на молба за международна закрила, както и за последваща такава, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците подали молба в Република България на майчиния му арабски език.

В молбата си А. А. Ш., заявява, че причината за напускането на С. е войната, респ. не може да се върне в държавата си на произход, защото обстановката ще застраши пряко негови неотменими права като правото на живот и свобода и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства. С молба от 30.07.2025 г. е приложен документ, издаден от Център за задължения по самозащита в Р. (л.107), според който А. А. Ш. е задължен да изпълни военна служба (служба по самозащита). Документът е издаден на 27.07.2025 г. и е със срок на валидност 1 месец от тази дата.

С Решение № 33-В от 04.08.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, последващата молба с рег. № КП- 01- 6006/17.07.2025 в ДАБ при МС на А. А. Ш., гражданин на С., на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като основния мотив на адм. орган е, че в последваща молба с рег. № КП- 01- 6006/17.07.2025 г. на ДАБ при МС, оспорващия не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Адм. орган е обсъдил представеното заверено копие на документ със срок от един месец, като е посочил, че не може да кредитира с доверие, тъй като е копие, с много лошо качество, както и че е валиден само един месец. В интервюто с рег. № УП 6722/31.07.2024 г. гражданина на С. е декларирал, че е напуснал страната си, защото има война и влошената обща обстановка там, няма сигурност и има проблеми. В момента в С. живеят съпругата му, родителите му, трите му сестри и двама братя.

Като доказателства по делото е приета справка към 10.09.2025 г. относно настоящата обществена и политическа ситуация в С..

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е връчено на А. А. Ш. на 06.08.2025 г. Жалбата е подадена на 11.08.2025 г. (вх. № 20083 по описа на АССГ), т. е. в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, е молба за предоставяне на

международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

В тази връзка, настоящият състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № 33- В/04.08.2025 г. което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № КП- 01- 6006/17.075.2025 в ДАБ при МС от А. А. Ш., гражданин на С., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основание по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба А. А. Ш., не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия

закрила, като е приел, че представените писмени доказателства реално не са нови, а са преценени при разглеждането в общо производство на предходната последваща молба. Копието на документа, издаден от Център за задължения по самозащита в Р., според който А. А. Ш. е задължен да изпълни военна служба (служба по самозащита) по никакъв начин не доказва твърденията му за нововъзникнали проблеми в С.. Копието на документа е със срок един месец, считано от датата на издаване- 27.07.2025 г., поради което не може да бъде сметнено като ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на молителя или държавата му на произход. В интервюто с рег. № УП 6722/31.07.2024 г. гражданина на С. е декларирал, че е напуснал страната си, защото има война, няма сигурност и има проблеми.

Видно от приложеното по делото решение № 11068 от 24.10.2024 г. е отказано от председателя на ДАБ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия. Решението е влязло в сила.

Както се посочи по-горе, представеното в превод на български език пред адм. орган копие на документ с дата на издаване 27.07.2025 г., е посочено, че оспорващият е задължен да изпълни военна служба, и е със срок един месец от 27.07.2025 г. Съдът намира за основателен изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение и или относно държавата му по произход. Ето защо твърденията в жалбата, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. По отношение на задължението за отбиване на военна служба, за което се прави извод от представеното копие от юли 2025 г. следва да се посочи, че нежеланието да отбива задължителната военна служба, само по себе си, не би могло да е основание за предоставяне на статут. Следва да се съобрази и това, че след падане на режима на Б. А., въоръженият конфликт в страната е разрешен и няма рискове от извършване на военни престъпления, което изключва приложението на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Същевременно следва да се има предвид, че задължението за отбиване на военна служба, само по себе си, не е основание за предоставяне на статут. Съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН, "в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване". Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба, сами по себе си, не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Вероятността да бъде мобилизиран не обосновава автоматично наличието на реална заплаха от преследване. Следва да бъде установено наличието на конкретни действия по преследване, а не хипотетичната възможност/опасност от мобилизация. В процесния случай нито се навеждат, нито се установяват такива факти. Освен това преходната администрация С. премахва задължителната наборна военна служба, освен ситуации на национално извънредно положение.

Относно опасността от мобилизиране от страна на други военни групировки, извън редовната сирийска армия, следва да се има предвид, че след разрешаването на военния конфликт и установяване на новата власт и управление в С., такива рискове не съществуват, доколкото дейността на такива военни групировки е преустановена, страната е в процес на възстановяване и изграждане на функциониращи държавни и административни структури. Приложена е актуална Справка вх. № МД- 02- 483 от 10.09.2025 г. относно общественото- политическата обстановка относно С.. От информацията в представената справка, изготвена от Дирекция "Международна дейност" на ДАБ към МС не се установява, че в С. е налице вътрешен конфликт и има случаи на

насилие, но то не обхваща цялата територия на тази държава. Районът на големите градове са зона, контролирана от правителството. От 2020 г. конфликтът се приема за такъв в застой, при който фронтовите линии остават относително стабилни. Въпреки регистрирани случаи на насилие, тези случаи не могат да бъдат определени за достигащи нивото, разглеждано в Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския съюз по дело С-465/07. От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт.

Не на последно място следва да се посочи, че на оспорвания са връчени копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения и относно последваща молба за международна закрила. В този смисъл жалбоподателят е бил наясно, че е било негово задължение да докаже нови обстоятелства.

Ето защо представеното копие на документ от 27.07.2025 г. само по себе си не може да е достатъчно основание, за да се приеме, че е от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че Решение № 33-В от 04.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е правилно и законосъобразно, жалбата на А. А. Ш., гражданин на С. следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 71-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Ш., гражданин на С. срещу Решение № 33-В от 04.08.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което последният на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, вх. № КП-01-6006/17.07.2025 г. на ДАБ при МС, от А. А. Ш. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

Съдия: